

Hanus Samró

FINGIÐ LÍV OG FI

At viðurkenna veruleikan, vera eyðmjúkur um stöðuna og ásanna, at lötan er komin, har eg eri bundin av einum, sum trillar meg, krevur styrki og vilja. Eg havi fingið mítt lív og frælsi aftur, og tað kann ikki samanberast við nakað annað, eg havi roynt ella avrikað, sigur Hanus Samró um avgerðina at brúka koyristól.

HALLUR AV RANA

HALLURR@SOSIALURIN.FO

Nú er dagurin her, sum eg í nógv ár stúrdi fyri, men sum síðan skuldi vísa seg at vera besta avgerðin, eg havi tikið. Eg havi sett meg í koyristól. Seinastu árin havi eg treiskast, men tá treiskni gongur út yvir damuna, vinfólkin og familjuna, er talan ikki longur um stríðsvilja og dirvi. Tað er idiotið. Veruligt dirvi er at viðurkenna stöðuna og laga seg eftir veruleikanum, og veruleikin er tann, at eg havi brúkt koyristól síðani apríl.

Soleiðis byrjaði dagføringin hjá Hanus Samró á sosiala miðlinum Facebook 5. august. Høvi var, at hann var farin upp í ikoniska Sigursbogan, Arc de Triomphe sum fraklendingar nevna hann, í franska høvuðsstaðnum Paris.

Dagføringin fekk heitið Mín sigur á Arc de Triomphe og sipaði til ein persónliga bardaga hjá Hanusi Samró móti herviligu sjúkuni Facio Scapulo Humérale muskel-dystrophy (FSH), ið betri er kend undir heitinum vøddasvinn, og útlitini, ið hann hevur livað við í mong ár, fyri at beinini hjá honum ein dagin fóru at blíva so veik, at tey ikki longu megnaðu at bera honum.

Tí hevur koyristólurin í mong ár eisini verið ímyndin av sjúkuni, ið hann við dirvi hevur bart eitt móti, væl vitandi, at talan mest sannlíkt var um eitt tapandi stríð. Sjúkan kann nevniliga ikki lýsast sum annað enn náðileys. Líðandi tærir hon uppá likamið, og einasta vónin er, at hon steðgar av sær sjálvari.

Við dagføringini hendan dagin fylgdi myndin av honum í koyristóli, Tann fyrsta slíka myndin, ið hann hevur lagt út til almenningin at síggja. Almenna staðfestingin av, at nú var dagurin komin, at koyristólurin var veruligur.

Men dagføringin hendan dagin vísti tó, at hóast slagið móti koyristólinum var tapt, so megnaði Hanus Samró kortini at venda tað til sín persónliga sigur, tí sum hann eisini endar dagføringina við:

Sigrar eru ymiskir í vavi og stødd, men hetta er mín størsti!

Besta avgerð eg havi tikið

Hálvonnur vika er farin síðan Hanus Samró legði myndina út á Facebook. Hon bleiv lögð út í byrjanini av feruni saman við damuni og beiggja hennara í Paris og komu tey heim aftur til føroysku klettarnar síðsta vikuskiftið.

Ferian tykist tó ikki at hava minkað um nakað av sigurskensluni, ið tykist enn at vera frísk, tá

festivali í nógv ár, men í ár havi eg verið til allar festivalarnar saman við damuni og vinfólkunum. Tað hevur verið heilt einastandandi stuttligt og hugnaligt. Hetta er tann besta summarferian nakrantíð, svarar Hanus Samró.

Í svarinum hómast eitt frælsi, ið er komi við avgerðini, og útdýpar hann tað, tá hann verður spurdur, hvat hann leggur í orðini

ur, og eg vil ikki vera bundin av nøkrum. At viðurkenna veruleikan, vera eyðmjúkur um stöðuna og ásanna, at lötan er komin, har eg eri bundin av einum, sum trillar meg, krevur styrki og vilja. Eg havi fingið mítt lív og frælsi aftur, og tað kann ikki samanberast við nakað annað, eg havi roynt ella avrikað, svarar Hanus Samró.

familju, vinir og onnur, ið eru um hann dagliga.

- Nú sleppi eg undan at stúra fyri longri teinum, brekkum ella bera ótta fyri at detta. Vinfólkin sleppa eisini undan at vera bangin. Tey trilla meg, vit hugna okkum, og tað er fantastiskt at fáa ta frælsi aftur, sigur Hanus og Samró og leggur afturat.

- Eg brúki eisini koyristólin, tá eg eri í arbeidsørindum. Serliga nú, tá eg og pápi arbeiða saman við nýggju fyrirkuni, Fishfacts.fo, ið er ein dátubasi við yvirliti yvir skipum, fiskirættindum og eigara-viðurskiftum um allan heim. Tað er okkara Google til fiskivinnuna. Vit ferðast nógv, taka lut í ráðstevnum og solumessum, og tá er neyðugt við koyristóli.

Meðan koyristólurin er eitt fysiskt prógv um, at beinini ikki orka tað sama, ið tey einaferð megnaðu, so er einki annað broytt, er Hanus Samró skjótur at vísa á.

- Eg havi tað annars akkurat sum eg altíð havi havt tað. Einki er broytt. Eg eri enn tann sami Hanus, sum eg altíð havi verið, men nú siti eg bara viðhvørt í koyristóli. Hetta er ein natúrligur partur av mínum lívi, sigur Hanus Samró.

Ein stór mental avgerð

Tankin um at koyristólurin bíðaði seinni í lívinum hevur tó aldrin verið ein, ið Hanus Samró hevur verið serliga glaður fyri. Tað kom millum annað til sjóndar í samrøðu við Vikuskiftis-Sosialin í desember í fjør.

- Eg veit, at tey, sum hava verið í somu stöðu sum eg, siga, at tað besta tey hava gjørt, er at góðtaka stöðuna, men eg seti meg ikki, fyrr enn tað er neyðugt, segði Hanus Samró í samrøðu við Sosialin í desember og legði tá afturat.

- Tann dagurin kemur, og hann kemur kanska eisini skjótt, men eg vil gjarna brúka beinini, meðan eg havi tey. Tí, tá eg seti meg, seti eg meg fyri lívið. Men tað er ikki nakað, eg stúri fyri. Eg havi onnur ting at hugsa um.

Tá hann verður mintur á hesa heldur dørpu lýsingina, nú avgerðin er tikin, vísir hann á, at handan avgerðin er hann ein harður, mentalur bardagi, ið hann enn stríðist við.

- Tað er sjálvandi ein stór mental

Dagføringin frá Sigursboganum við Eifeiltorninum í bakgrundini 5. august.

hann verður spurdur, um hvussu hann hevur tað í dag.

- Hetta er besta avgerðin, eg havi tikið. Nú kann eg taka lut og vera við á jøvnum føti sum øll onnur. Eg havi til dømis ikki verið á nøkrum

í dagføringini, at hetta er hansara størsti sigur.

- Tað er ikki fyri stuttleikar at eg seti meg í koyristól. Eg havi brúkt tiggju ár upp á tankan. Eg eri sjálvstøðugur, eg vil gera alt sjálv-

Onnur nýtast ikki stúra longur

Tað er ikki bara ein lætti og sigur fyri sjálvan, nú Hanus Samró er farin at brúka koyristól, men hevur avgerðin havt eina ávirkan á

- Nú sleppi eg undan at stúra fyri longri teinum, brekkum ella bera ótta fyri at detta. Vinfólkin sleppa eisini undan at vera bangin. Tey trilla meg, vit hugna okkum, og tað er fantastiskt at fáa ta frælsi aftur